

SCHNAUZERBLADET

Nr 2 2019

Foto Janas matte
Angela Thomsson

Ordförande har ordet

Först vill jag tacka vår avgående ordförande Kikki Tiestö för hennes mångåriga arbete för Schnauzerringen. Jag önskar henne lycka till med hennes fina dvärgschnauzers samtidigt som jag hoppas att vi får tillbaka henne till schnauzern. Vi kommer att sakna dig och din positiva, energiska attityd. När jag nu har fått förtroendet att ta över det finaste uppdraget man kan ha i schnauzervärlden ska jag försöka fortsätta i samma anda som du. Jag vill också tacka Renée Östrand för det arbete hon har lagt ner inte minst i avelskommittén och Sofia Florén för hennes arbete i styrelsen bland annat "Årets hund" och "Ronden". Jag hoppas att Ni även i fortsättningen kan bistå med kloka synpunkter.

Jag ser verkligen fram emot att arbeta tillsammans med den erfarna och kunniga styrelsen, avelskommittén och uppfödargruppen. Våra nya styrelsesuppleanter Ingela Melinder och Maria Ringbom kommer att tillföra mycket kunskap och erfarenhet till styrelsearbetet. Vi har ett spännande verksamhetsår framför oss med flera viktiga frågor att hantera:

- Arbetet i avelskommittén pågår för fullt med uppdateringen av RAS.
- SKK:s HD-grupp kommer att presentera sin rapport den 11 maj och där får vi ta avstamp i vilken väg vi ska gå för att komma tillrätta med HD-problematiken.
- Vi kommer att genomföra vår egen utställning "Ronden" på Vilsta i Eskilstuna, denna gång sista helgen i augusti.
- Det lyckade schnauzerlägret, som genomfördes 2018 kommer tillbaka under 2019.
- Vi ska försöka hitta en redaktör för Schnauzerbladet eftersom den "nya" valde att kliva av efter två finfina nummer, vilket vi beklagar. Vi ska dock med gemensamma krafter jobba vidare med bladet tills vi hittat en ny och förhoppningsvis beständig redaktör.
- Vi fortsätter att sponsra aktiviteter som mentaltester, schnauzerpromenader och "prova på" aktiviteter.
- Sist men inte minst ska vi fira vi 25 årsjubileum. Om detta ber vi att få återkomma. Vi planerar bland annat en jubileumsmiddag i samband med Ronden.

Det finns många idéer i styrelsen, som jag tror ska kunna öka intresset för schnauzern och nyttan och glädjen med att vara medlem i Schnauzerringen.

Idéerna bland alla schnauzermänniskor är säkert många också. Jag och styrelsen är alltid beredda att lyssna på synpunkter och idéer och ingenting är främmande att ta upp. Hör av er till mig eller någon av de andra funktionärerna i styrelse och avelskommitté.

Med ett hjärtligt tack för förtroendet
Jan Hockart

Redaktör för Schnauzerbladet

Vi söker någon som kan ta över som redaktör för Schnauzerbladet. Det är bra om du har erfarenhet av Adobe Indesign eller annat publiceringsverktyg. Du är inte ensam om att producera tidningen. Vi är flera som bidrar med material i form av text och bilder. Tidningen är ett lagarbete där du tar hand om utformningen.

Vi ska i fortsättningen liksom tidigare arbeta med temanummer där vi speglar aktuella schnauzerfrågor. I väntan på ny redaktör kommer vi att producera minst fyra nummer per år med gemensamma ansträngningar. Vi tar tacksamt emot material i form av text och bilder.

MAZZE VICKERARIERAR

Nu har Vicke varit borta jättelänge så husse och jag får klara oss själva. Det gör vi ganska bra. Vi har mycket att göra med en massa viktiga möten och kurser. Den här helgen åkte vi till ett land som heter Småland, fast det är egentligen inget land och ganska stort. Vi bodde på en camping vid en fin sjö.

På morgonen gick husse iväg och lämnade mig själv i husbilen. Då tänkte jag att jag skulle se vart han tog vägen, så jag öppnade dörren och gick ut. Jag sniffade rätt på honom, men han hade gått in i ett hus och låst dörren. Då tänkte jag att det är bäst att gå tillbaka och vakta husbilen, så då gjorde jag det tills husse kom tillbaka. Husse tyckte det var bra att jag hade vaktat, men han tyckte jag kunde stängt dörren efter mig för det var jätte kallt i husbilen.

Sedan åkte vi till ett ställe där det var en massa tvåbenta kompisar som luktade schnauzer. Det skulle bli ett viktigt möte där för schnauzrarnas mattar och hussar. Där bestämde dom att min husse skulle bli chef för alla schnauzrar och det säger husse är det finaste jobbet i hela världen. Jag fick vara med på mötet och skötte mig så bra att jag fick vara med i styrelsen. Det var nog tur att inte Vicke var med för då hade det nog mest blivit bus. Fast schnauzermattar och hussar brukar gilla när vi busar.

Nu är vi hemma och jag hjälper husse på kontoret. Det är mycket att göra med en massa schnauzersaker, men när jag tycker det blir för jobbigt, lägger jag mig i husses fåtölj och tänker ut saker. Sen talar jag om för husse att vi måste gå ut så jag får springa och vi får lite frisk luft, för det måste man ha.

Nu ska jag tugga på en grisknorr och tänka på bus jag kan göra med Vicke när han kommer hem.

Hej då!
Mazze

PS

Det är minsann ingen semester att försöka få ordning på en massa svarta schnauzertjejer. Jag gör så gott jag kan, men dom dom skuttar runt så jag blir alldeles yr. Jag hoppas husse låter mig vila när jag kommer hem, fast då börjar väl Mazze härja med mig. //DS Vicke Viking

På tur i Norge

Av Sara Berg

Bilelandet startade inte, härdsmltan var nästan fullständig och allt berodde på VOM hundmat. Eftersom det bästa av det bästa, just nu, är färskmat, hade vi införskaffat en elkylväska att ha i bilen. Därför satt vi dryga tre timmar från utställningsplatsen i en liten eländig stad i Norge utan en fungerande bil. Kylväskan hade testats i den andra bilen, den där eluttaget stängdes av automatiskt och därför satt nu hunden inlåst i en Volvo där vi den sista sucken i batteriet dragits när maken försökt starta bilen. Hunden prånglades ut genom evakueringsluckan och maken lämnades på parkeringen med en tjänstvillig norrman som förgäves försökte nå det väl inkapslade batteriet. När bärgaren till sist fick igång bilen har jag hunnit googla tågtider och gråta en skvätt över den missade utställningen. Vi ropade ett unisont "Halleluja" när bilen gick igång och andades ut ett "Fan också", när vi insåg att bara en växel fungerade. Eftersom man faktiskt kan köra 69km/h på ettan så tänkte jag att vi kanske kunde hinna ändå, det var en tight tidsplan, men vi hade ännu chansen att hinna. Hur kunde en sansad skolfröken som jag hamna i detta galenskapens träsk.

När jag tjatat till mig schnauzervalpen hade jag lovat något vagt om att ställa ut valpen. Efter den första utställningen blev jag liksom fast i träsket, likt en drog utvecklades ringspringet till något som skulle kunna kallas för galenskap. Jag menar, vilken normal människa skulle först åka båt från en ö i Östersjön i tre och en halvtimme och sedan köra bil i åtta timmar, för att till sist springa ett eller i bästa fall tre varv i en ring? Därskap helt enkelt, eller något socialt, trevligt, gemytligt och lite spännande umgänge med likasinnade, dårar.

Det senaste äventyret i ringen skedde i Norge. Undertecknad hade letat efter en tvådagarsutställning. Två dagar innebär två chanser att erövra de åtråvärda certifikaten och därför tänkte jag inte så noga på det där med avstånd. Hm, inte helt välbetänkt skulle det visa sig. Resmålet såldes in till familjen med, hmpf, närheten till skidåkning. Närhet är något relativt, eller något om perspektiv, fågelvägen eller längs ringlande norska vägar. Så här efteråt vet jag att hundutställning i Norge är något jag får åka på ensam i framtiden.

Prövningarna började redan på båten från ön. Skönhetsprinsen fick sitta stilla på sin plats medan matte klättrade upp på en stol och började skruva ur en lampa som skapat diskostämning i hundsalongen. Skönhetsprinsen hade som alltid förvandlats till Vakt-Mäster under de första 15 minutrarna i salongen. En farbror i raden bredvid bestämde sig för att lugna Vakt-Mäster genom att luta sig fram, stirra Vakt-Mäster i ögonen och le så stort att alla tänderna syntes. Matte kom till undsättning och räddade både farbror och Vakt-mäster, hållandes en het lampa i handen och flåsade hastigt till farbror "Stirra honom inte i ögonen är du snäll, han känner sig lite hotad". Farbror blev mycket förolämpad och tittade bort resten av resan.

När Skönhetsprinsens entourage väl var på väg var resan genom Svedala Lååång och familjen kände alldeles för tidigt kände att de fått nog. Väl framme på hotellet fotar vi Skönhetsprinsen och sänder stolt snyggbilden till uppfödaren. Hon replikerar snabbt: Varför har han en ÅL på halsen. Fasan var fullständig, vi hade åkt femtioelva tusen mil och vaktat hela gotlandsbåten för att en ÅL skulle uttradera alla eventuella chanser till de åtråvärda certen. I min iver att skapa en elegant hals och superb topline hade jag dragit för mycket mörkt på sidorna och då framställt en tydlig ål i toplinen. Attans liksom, trimma bort toplinen eller att kamma mittbena var alternativen.

Sent om sider kom vi fram till en överfylld Telemarkshall. Familjens skidåkning hade sipprat bort ihop med strömmen i bilbatteriet och vi trängde ihop oss på konstgräset med Monica Wogenius, som också tagit en tripp till Norge med sina tikar.

Den första dagen slutade väl med svenskt i topp. Monica Wogenius tog hem BIR med sin uppfödning Adiolas Jarissa och gotlänningen med mittbena (Friends for all Bagheera) tog BIM. Dagen efter renderade också svenskt på första plats när Monica Wogenius återigen tog BIR:et, nu med sin andra tik Mabel Alarm Beskyd. Baggis blev andra bästa hane efter en snygg norrbagge.

Det var trångt om saligheten i hallen, men god stämning och goa människor. Att ha så många hundar på konstgräs inomhus var djärvt tänkte vi och funderade hur det skulle bli om någon skulle köra en glidackling där dagarna framöver.

BRATTPETS.SE

Bra priser som tål att jämföras

Oster Kloslip minskar risken för skador och förenklar din klovård!

Avslappnat och skönt eller tre sekunder från en polisanmälan

Av Sara Berg

Att bli med schnauzer innebär att man måste ta ställning i frågan om Pälsvård. Handtrimning eller att Klippa. En till synes oskyldig fråga som kan vara lika känslig att prata om som politiska åsikter, eller om man får ta ur det undre lagret i chokladasken innan det övre är tomt. Hemligheterna och tricken bakom de showigaste benen, eller den snyggaste behind tail bodyn, är något som nedärvs i generationer eller måste förtjänas innan kunskapen överförs. Ögonbryn höjs, när någon på trimfrågan svarar att de kör Oster blad 6, då vet man, inte en handtrimmare. ”Klipparna” å sin sida smeker belåtet sina hundars mjuka gosiga pälsar och tänker att de har det harmoniskt och gott och slipper slita håren av sin älskling. Handtrimmarna sträcker på sig och säger: Fido brukar vila och ligger ner när vi trimmar. Like hell he does, tänker vi nybörjartrimmare och stryker svettpärlorna ur pannan.

Undertecknad hade väldigt vaga begrepp om vad handtrimning innebar när vi hämtade vår valp. Signalerna om att handtrimning var viktigt hade dock uppfattats och vi lovade att se till att detta skedde. Brytt vred jag mina händer och undrade stilla hur i helsike GÖR man? Nätet som i vanliga fall är så fyllt av goda råd ekar öde som världsrymden. Några amerikanska filmer finns, långa som epos, men som enbart visar hur man klipper med maskin.

Räddningen kom i form av en sommargäst, som fram till nu undgått vårt direkta intresse, men som plötsligt visade sig ha synnerligen åtråvärda talanger. Hon var inte bara trimmare utan också schnauzerägare! Röda mattan rullades ut och samtal inleddes. Flera enorma schnauzrar hoppade ur bilen och vi tänkte, herre J är det ett sånt där monster vi köpt!? En var dessutom utan svans och hade spetsiga öron, så det var ju en särdeles tuff best, tänkte vi.

Trimmaren visade sig vara sugen på att dra lite valphår och intet ont anande gick vi över med Önskevalpen i famnen. Valp placerades på bordet och sedan började det hela. Ja ni förstår säkert precis vad som hände. Matte darrade på både stämman och hand, valpen protesterade, mm, ni vet hur det låter. Trimmaren sa något om att valpen bara protesterar av ovana och uttråkning och man inte skulle ynka honom. Mormor i familjen cirkulerade som en haj runt den uthyrda stugan och undrade ”Går det bra?”, rastlöst och nervöst cirkulerande, redo att ingripa och rädda valp och vuxna barn undan det öde som uppenbarligen pågick.

Styrkta av goda råd och fint resultat hos Trimmaren skulle vi göra ett försök själva dagen efter och ”dra det sista”. Trimmbord sattes upp ut i det gröna, solen sken och fåglarna kvittrade. Efter en stund kom en nervös och lätt upprörd granne tassande mot staketet och undrade: VAD GÖR NI MED VALPEN! Samtidigt som hon fingrade på mobiltelefonen, redo att ringa djurskyddet. Maken hade sedan länge lämnat tomten med bestämda steg. Valpen hade tydligt meddelat att trimning var helt onödigt och att flera kaniner väntade på att jagas.

Vid det här laget känner kanske ”klipparna” att de fattat rätt beslut om att just klippa och kanske att handtrimning är en styggelse.

Några trimmare ger kurser, men hur vet man vad som passar just min hund? Valpköparen söker facit, vad är rätt och vad är fel? Tyvärr kommer lika många olika svar som personer man ställer frågan till. Det bästa svar jag fått var: du måste lära dig trimma Din hund. Det är sant och vist. Jag har också haft turen att få råd och lära mig av flera erfarna trimmare. Tack! Jag har turen att få träningstrimma en kollegas hund. Efter två år i schnauzervärlden har jag kommit så långt att jag kan vardagstrimma och funnit en vän som är duktig och drar det sista till utställning. Numera står min kille och softar på trimbordet, kanske lägger han sig ner och njuter av VIP-behandlingen om ett år.

Nya i styrelsen och avelskommittén

Mitt namn är Margareta Delborn, boende i Göteborg, och jag har fått förtroendet att ingå i Schnauzerringens avelskommitté där jag varit adjungerad sedan augusti förra året.

Min bakgrund är främst från djursjukvården. Under ca 15 år var jag anställd på Blå Stjärnans djursjukhus i Göteborg och arbetade som djursjukvårdare och en del administrativt.

Därefter, 1991, startade jag och några kompanjoner Göteborgs Djurklinik där jag arbetat både som djursjukvårdare och VD till min pension för ett par år sedan.

Före min djursjukvårdstid gick jag också en lantbruksutbildning och arbetade inom lantbruk och ridskola några år.

Är nu inne på min tredje schnauzer, Sixten (Cegali's Flyer), och har på det sättet kommit i kontakt med lite avelsarbete, vilket är jättespännande.

Tror mig om att kunna verka för ett bra avelsarbete vad det gäller sundhet och hälsa hos vår fantastiska ras, både vad det gäller jobbet med RAS och det uppkomna bekymret med HD-rtg.

Ser fram emot kommande samarbete med uppfödare och övriga avelsintresserade.

Margareta Delborn
Avelskommittén

Jag heter Maria Ringbom och är 52 år och bor sedan 2007 åter på Gotland, där jag är född och uppvuxen. Jag bodde under 20 år i Stockholm/Vallentuna från 1987-2007 och har två vuxna söner (29 och 27 år) som bor kvar i Vallentuna. Sedan 2009 har jag haft uppfödning av svart Schnauzer och har hittills haft 11 kullar.

Mina tidigare erfarenheter inom föreningslivet är bland annat som ledamot och kassör i SSPK (Svenska Schnauzer- och Pinscherklubben, år 2005-2009?), några år i avelskommittén för Schnauzerringen (2009—2014?) och som ledamot och kassör i Gotlands Kennelklubb från 2010-2017. Under de åren har jag även varit med och arrangerat flera stora och små utställningar på Gotland. Sitter även som kassör i fackföreningen ST på Gotland sedan 2013 som ännu är pågående och var där tidigare ledamot och sekreterare från 2010-2013.

Mina fritidsintressen är (förutom mina hundar och en katt) musik, dans, konst, resor, kultur, djur och natur.

Maria Ringbom
Styrelsesuppleant

1978, när jag var nästan 9 år, fick jag min första hund, en strävhaarig foxterrier. Då hade jag nördat in mig på all hundlitteratur på biblioteket sen 6 års ålder. Jag (och min nuvarande man) skaffade vår första schnauzer p&s 1986, när jag var 17 år. 1987 ställde vi ut vår Trälhavets Adonis för första gången, och han blev sedan både svensk och finsk champion. Efter det har jag hunnit med mycket! Jag är utbildad SBK-instruktör, s.k. hundpsykolog, hundfriskvårdare samt uppfödare av schnauzer p&s (sedan 1992) med hittills 26 kullar. Jag har dessutom bl.a skrivit en hundbok som finns i digital version och har även en mini-hundkurs på nätet (med planer på en mer omfattande hundkurs längre fram).

Idag jobbar jag som hundfrisör i Örnsköldsvik och Umeå några dagar i veckan, sen hösten 2012. I familjen finns tre schnauzrar, två tikar och en hane, som trivs lika bra som vi här i glesbygden Lemesjö, Trehörningsjö, en bra bit utanför Örnsköldsvik. Vi har dessutom fem barn, tre pojkar och två flickor, där den äldsta är 26 år och den yngsta är 16 år. Alla bor naturligtvis inte hemma längre.

I början på 90-talet var jag aktiv i SSPK:s styrelse och jag och Nina Karlsdotter var de som arrangerade de första SSPK-lägren. Utöver det har jag varit aktiv i föreningar sen slutet av 80-talet och är det fortfarande, bl.a som ordförande i vår lokala Bygdegårdsförening.

Jag ser fram emot att få jobba i styrelsen för den ras jag älskar!

Ingela Melinder
Styrelsesuppleant

HUNDGOTT

VALPAR, VALPAR, VALPAR

Foto ULRIKA HJORT

Foto CAROLINE ASPLUND

Foto ANKI THÖRNESAD

Foto ULRIKA HJORT

Foto ULLA CHOWDHURY

RONDEN 2019

VÄLKOMMNA TILL

RONDEN 2019

INOFFICIELLA HUNDUTSTÄLLNING

Denna utställning är endast för Schnauzer (mellan schnauzer)

När: 31 augusti

Plats: Vilsta Sporthotell, Eskilstuna

Domare: Öystein Eikeseth

Klasser:

Valp 4-6mån 200 kr

Valp 6-9mån 200 kr

Junior 9-18mån 250 kr

Unghund 15-24mån 250 kr

Öppenklass 15mån och uppåt 250 kr

Championklass 2-8år 250 kr

Veteran 8-10år 200 kr

Senior 10år och uppåt 200 kr

Anmälningsinformation hittar ni på schnauzerringen.se eller i vårt evenemang på fb Schnauzerringens Inofficiella hundutställning Ronden 2019

Barn med hund, juniorhandling och parklass kommer även att anordnas anmälan till det sker på plats.

Sista anmälningsdag 5 augusti, pengarna betalas in på [schnauzerringens](https://www.schnauzerringen.se) pg15 12 18-5

Vid frågor och funderingar mejla ida@schnauzerringen.se eller ring

Sofia Florén 070 718 8859

Dvärgschanuzer klubben kommer att anordna tävlingar i rally, lydnad och agility under denna helg 31/8-1/9. Mera info om det hittar ni på [dvaerschanuzerklubben](http://dvaerschanuzerklubben.se).

VARMT VÄLKOMNA

JUBILEUMSMIDDAG 31/8

Vi bjuder in alla medlemmar med familjer till jubileumsmiddag i restaurangen på Vilsta sportanläggning i samband med Ronden den 31/8. Det kommer i samband med middagen att bjudas på tillbakablickar från Schnauzerringens 25 år som rasklubb.

Klubben subventionerar middagen och ni får en tre-rätters middag för 200:-. Det kommer att finnas tre alternativ på meny, som måste väljas i samband med anmälan:

Alt 1 Vegetariska Biffar med svampsås och Potatisgratäng

Alt 2 Kalvfilé med Murkelsås serveras med Potatisgratäng

Alt 3 Gös Grenoble med Kokt Potatis & Hummersås

Dessert till samtliga alternativ är Vaniljpannacotta med Hallonspegel

Sista anmälningsdag är den 5 augusti. Ni anmäler Er genom att betala in 200:-/person till vårt plusgiro 15 12 18-5. Ni anger namn och menyalternativ på inbetalningen. Dryck betalas på plats.

SOMMARENS FRÖJD OCH DESS PLÅGOR ÄR HÄR

Varm bil – en dödsfälla!

Temperaturen inne i en bil kan stiga snabbt även om det inte är så varmt ut. Hundar kan inte reglera värmen på samma sätt som människor. I värsta fall kan det leda till att de avlider av värmen!

Hitta ägaren till en hund i en varm bil. Sök ett sms med bilnumret till 72 503, utgift 2:- varlig sms-avgift. Du får då ett svar

Lämna aldrig en hund i varm bil! Scanna koden och läs mer

med ägarens namn och bostadsort. Sök via nummerupplysningen eller på internet för att få hundägarens telefonnummer och kontakta denne.

Vid en akutsituation

Om situationen verkar akut, se till att hunden kommer ut. Att kryssa en bilruta räknas i det fall för brottbalken 24-4 som nödbil. Se om möjligt till att ha ett vittne och ring polisen först.

Klockslag	Temp ute	Väderlek	Temp i bil
08.30	+22°	sol	+23°
09.30	+22°	sol	+38°
10.30	+25°	sol	+47°
11.30	+26°	sol	+50°
12.30	+27°	sol	+52°
13.30	+27°	sol	+52°
14.30	+28°	sol	+50°

NU ÄR DOM HÄR - SOMMARENS FRÖJDER OCH PLÅGOR

Den varma bilen i solen blir fort en dödsfälla och det räcker inte med ett öppet fönster och vatten. Se alltid till att hitta en plats i skuggan eller lämna hunden hemma. Tänk på att skuggan flyttar sig.

Om man rör sig i skog och mark måste man vara medveten om risken att stöta på en huggorm. Om olyckan är framme och hunden blir biten, vilket kan vara svårt att avgöra med en gång, är rådet att kontakta veterinär och under tiden observera hundens allmäntillstånd. Har hunden blivit ormbiten svullnar den upp vid bettstället de närmaste timmarna. Försök hålla hunden så stilla som möjligt.

Fästingar är det eviga gisslet på sommaren. Dom går inte heller att undvika. Det enklaste sättet att bli av med fästingarna är att kamma eller borsta igenom hunden efter varje promenad. Det finns fästingmedel att köpa som halsband, tabletter eller "spot on". Samtliga är uppbyggda av gifter som påverkar fästingarna, men som även kan påverka hundar, barn och andra levande organismer som kommer i kontakt med giftet. Man bör läsa på om risker och biverkningar, uppgifter, som man kan finna på FASS veterinär. Det finns också biologiska alternativ som stöter bort fästingar. Har fästingen väl satt sig finns det bra fästingplockare av olika modeller. Man bör inte plocka fästingen med fingrarna på grund av risken att man får in smitta från fästingen i bittet. Använd fästingplockare och drag rakt ut. Det största riskerna med fästingar är smitta av TBE eller Borelia. Det går att vaccinera människor mot TBE och hundar mot Borelia, men inte tvärtom.